

Vier jaar buitenland was het idee, maar de ene alumnus medicijnen zit al bijna tien jaar in Australië waar ze de connectie met de medische wereld verloor. De andere alumnus was ook wel in voor buitenlandse avonturen.

✂ ELLIS ELLENBROEK

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND

LINDA ROBERTUS (47)

STUDIE geneeskunde van 1988 tot 1996 **IS** ontwerper van quilts en quiltpatronen **HUISHOUDEN** getrouwd met Lennert (46), arts-onderzoeker; Hugo (14), Ernst (12) en Robert (10) **HUIS** benedenwoning in Sydney, Australië **INKOMEN** in 2016 uit quiltactiviteiten 3200 Amerikaanse dollar (2300 euro) www.lindarobertus.com en www.bluejacarandadesign.com

'Toen ik zwanger was van onze derde zoon ben ik gaan quilten. Ik had veel restjes stof van alle babykleertjes die ik gemaakt had en wist niet wat ik daarmee moest. Toen we in 2007 naar Australië emigreerden voor het werk van mijn man viel ik in een warm bad. In Australië is quilten veel populairder dan in Nederland.

Ik vond een baan bij een van de drie universiteiten in Brisbane, waar we eerst woonden. Ik werd researchmedewerker bij de afdeling gezondheidswetenschappen. Maar ik miste de tuberculose, waar ik de laatste drie jaar als tb-arts aan had gewerkt, in Rotterdam.

Bij het instituut voor tuberculosebestrijding in Brisbane creëerden ze een vacature voor me. Ik deed kwaliteitsbewaking, een beetje onderzoek en begon met een promotietraject. Dat ging mis toen de staat Queensland een conservatieve regering kreeg die geen geld meer in tuberculosebestrijding stak. Daarmee was mijn baan ook afgelopen. Dat was in 2012.

Toen werd ik benaderd door de nieuwe uitgever van Down Under Quilts, al jaren mijn favoriete blad! Ze zochten een nieuwe hoofdredacteur, of ik dat wilde doen. Kreeg ik ineens een droombaan op een presenteerblaadje. Ik heb direct ja gezegd en het drie jaar met heel veel plezier gedaan. Tot daar ook een eind aan kwam omdat het niet goed gaat met de bladen. Je legt niet even twaalf dollar neer voor een tijdschrift, je gaat online op zoek.

Nu zet ik eigen patronen online via mijn bedrijfje Blue Jacaranda. Ik verkoop elke dag wel drie of vier patronen van vier, vijf Amerikaanse dollar per stuk. Quilts verkopen doe ik niet veel. Om eerlijk te zijn, ze zijn onbetaalbaar. Er gaan meters stof in en heel veel uren.

Eigenlijk miste ik het dokter zijn niet meer. Tot ik afgelopen oktober met mijn jongste in het ziekenhuis kwam, hij had zijn arm gebroken. Toen ging het weer kriebelen. Ik ben hier niet geregistreerd en mijn registratie in Nederland is al lang verlopen, dus echt dokterswerk kan niet. Maar ik reageerde op een baan als medical writer voor medische apps. En ik heb net gehoord dat ik die heb gekregen.'

HYLKIA VAN MEER (47)

STUDIE geneeskunde van 1989 tot 1997 **IS** waarnemend huisarts en docent bij de opleiding farmacie van de RUG **HUISHOUDEN** getrouwd met Harmen (48), huisarts; Cilia (14), Tjitske (12) en Julianne (10) **HUIS** eengezinswoning in Groningen-Zuid **INKOMEN** € 59 bruto p/u als waarnemend huisarts, € 80 p/u voor avond- en weekenddiensten bij doktersdienst, € 90 voor nachtdiensten

'Ik was cum laude afgestudeerd, ik vond alles leuk, vooral de snijdende vakken. Ik werd eerst tropenarts, je bent dan generalist, je snijdt dus ook. En ik wilde graag wat van de wereld zien. Harmen en ik zijn in 2000 via Médecine du Monde naar Oost-Timor gegaan. Het was na de revolutie, alles was kapot. Ik bezocht de gezondheidsposten.

De patiënten stonden er al te wachten. Ze werden geregistreerd door een klerk. Ze konden uit vijf kwalen kiezen. Zoals hoofdpijn en buikpijn en *isin malerin*, koud van binnen. Ik denk dat je het in het Nederlands kunt vertalen met algehele malaise, dat kan zijn in je hoofd, in je lijf, in je leven.

Het was een uitzending van een half jaar, we hebben niet bijgetekend. Bijvoorbeeld omdat Oost-Timor toch niet een echte tropenplek was. We wilden wel met Cordaid naar zo'n missieziekenhuis in Afrika, maar in die tijd werd veel ontwikkelingshulp teruggedraaid. Een baan voor ons allebei op één plek was ook heel lastig. We voelden er niets voor dat een van ons alleen de hut schoon hield.

We gingen terug en werden huisarts. Mijn man heeft een praktijk in Sleen, ik ben al tien jaar vaste waarnemer in een praktijk in Groningen en een in Glimmen. Ik doe ook mee aan een pilot van de doktersdienst in Groningen. Als de wachttijd langer dan een uur is, word ik opgeroepen mee te werken tot de wachtkamer weer leeg is. Dat doe ik een keer per week. Daarnaast geef ik les aan studenten farmacie, voornamelijk over het onderwerp euthanasie.

Ik wil zeker wel weer weg. Maar dat hoeft niet op stel en sprong. We zijn trouwens net een jaar in Nieuw-Zeeland geweest met het hele gezin, in 2014. Wij hebben daar gewerkt als huisarts. Op het platteland, daar wil de gemiddelde lokale arts niet zitten.

Een van de kinderen was tegen toen ze erachter kwam dat de hond niet mee kon en dat ze haar vriendinnen moest achterlaten. Dat heeft een weekend geduurd. Het was een groot avontuur. Zo bracht ik het ook: Ik wil graag avonturen beleven.'